

رسالة شريفة

احكام الاسلام

از حضرت صادق عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هداني الى تأليف احكام الاسلام والصلوة والسلام على من جاء بالاسلام وعلى آله واولاده الميمين للحلال والحرام واللعنة على اعدائهم و غاصبي حقوقهم من الان الى يوم القيام .

و بعد اين رساله ترجمه يك حديث صحيح است كه در كافي با سه سند معتبر و صحيح روايت كرده كه حضرت صادق عليه السلام نوشت براي اصحاب خودش و امر فرمود براي ايشان كه اين رساله را درس بخوانند و براي نظر نمايند و ملاحظه و عمل كنند براي اصحاب آن حضرت نيز همين رساله را در نماز گاه خود مي گذاردند و بعد از نماز براي رساله نظر مي كردند و ملاحظه مينمودند چنانكه آن حضرت فرموده بود و آن رساله اينست :

بسم الله الرحمن الرحيم

اما بعد پس شما از خداوند تعالي سؤال بكنيد عافيت و آسودگي را از بلاهاي دنيا و آخرت و عادت بكنيد بر تواضع و وقار و سكونت در كارها و عجله نكنيد .
و مداومت نماييد بر حيا، و دوري نمودن از آنچه قبل از شما مردمان صلحاء از آن دوري و كناره جوئي كرده اند و با اهل باطل بخوبي و با خوشحالي رفتار بكنيد و بر بد رفتاري آنها متحمل باشيد و صبر نماييد و مبادا با آن ها منازعه

و مخاصمه داشته باشید.

ودیندار و متدین شوید با تقیه کردن در میان خودتان و آنها زمانیکه با آنها مجالست و مخالطه و منازعه نمائید و در مقام گفتگو باشید و لابد است برای شما که با آنها مجالست و مخالطه و در گفتگو کردن منازعه داشته باشید و باید در همه اوقات تقیه که خداوند تعالی امر فرموده که بر آن اخذ بکنید عمل نمائید و با تقیه رفتار کنید پس زمانیکه شما مبتلا شدید بمنزاعه و مجالست و گفتگو نمودن با آنها پس آنها شما را اذیت خواهند کرد و شما در روی آنها علامت بد بودن بسا شما را خواهید شناخت و اگر دفع نکنند خداوند تعالی شر آنها را از شما البته آنها بشما با قهر و غلبه مسلط میشوند و آنچه در باطن آنها است از عداوت و بغض بشما زیادتر است از آنچه اظهار میکنند از دشمنی با شما و مجلس شما و آنها یکی است و ارواح شما و ارواح آنها مختلف است که الفت نمیشود در بین شما و آنها و شما آنها را دوست نمی‌دارید و آنها شما را ابداً دوست ندارند و شما و آنها در ظاهر يك نوع مردمان هستید مگر اینکه خداوند تعالی اکرام فرموده بشما بسبب حق بودن و در دین حق شدن و شما را صاحب بصیرت نمود در شناختن حق و آنها را از اهل حق قرار نداده و آنها را بنفس خودشان واگذار کرده و خذلان نموده پس شما خوش رفتاری بکنید با آنها و صبر نمائید بر اذیت آنها و آنها خوش سلوکی و خوش رفتاری نمیکند در امورات شما، دفع بکنید بدیرا با گفتار و رفتار خوب در میان خودتان و آنها و التماس بکنید با این رفتار و گفتار خوش تقرب را بخداوند تعالی در اطاعت کردن بر امر او سبحانه و تعالی و آنها با این بد رفتاری که بشما میکنند خیر نخواهند برد و حلال نیست بشما اینکه آنها را خبردار نمائید بر اصول دین خداوند تعالی که امامت از اصول دین است زیرا که آنها اگر اینرا از شما بشنوند دشمن میشوند و اینرا برضالمان میگویند و برضد شما قیام میکنند و در هلاکت شما جدیت مینمایند و اشیاء بد را بشما وارد میکنند و در این فرض بشما اعانت کننده پیمدا نمیشود در دولت های باطله و حکومت های غیر حقه پس بشناسید منزله خودتان و منزله اهل باطل را در هر زمان پس سزاوار نیست از برای اهل حق این که نفس خودشانرا بمنزله اهل

باطل قرار بدهند در گفتار و رفتار زیرا که خداوند تعالی قرار نداده اهل خود را بمنزله اهل باطل در نزد خودش آیا نمیدانید فرمایش خداوند را که فرموده: «ام نجعل الذین آمنوا و عملوا الصالحات کالمفسدین فی الارض ام نجعل المتقین کالفجار» یعنی آیا ما قرار میدهیم آنکسانی را که ایمان آوردند و عمل صالح کردند مثل آنکسانی که در زمین فساد میکنند و آیا ما قرار میدهیم تقوی کنندگان را مثل بدکاران یعنی البته چنین نخواهد شد بلکه همیشه در میان ایشان فرق است در نزد خداوند تعالی و اکرام بکنید بر نفس خورتان از اهل باطل یعنی شما بطریق آنها رفتار نکنید پس قرار ندهید خداوند تعالی را و امام خودتان را که با آن دین متدین میشوید عرضه و محل طعن برای اهل باطل پس اگر چنین بکنید خداوند تعالی را غضب میآورد پس در این صورت هلاک میشود یعنی بزرگان آنها را فحش ندهید تا آنکه آنها بزرگان شما فحش ندهند پس ساکت باشید ای اهل صلاح و صبر نمائید و ترک نکنید امر خداوند را و فرمایش آنکسی را که خداوند امر کرده بر طاعت آنکس از اسماان و اگر ترک نمودید پس خداوند نعمت و وسعت و امنیت شما را تغییر میدهد.

و دوست بدارید آنکسی را که متدین بشود بدین شما و قائل باشد بر آنچه شما بر آن قائل شده‌اید و دشمن بدارید از جهت خداوند آنکسی را که با شما در دین مخالفت بکند و بذل بکنید روستی و خیرخواهی خودتان را برای آنکسی که در دین و اعتقاد شما باشد و دوستی نکرده و خیرخواه نباشید بر کسیکه اعراض بکند از دین و اعتقاد شما و دشمنی نماید با شما از جهت دین و هلاکت را بشما طلب بکند و شما را بر هلاکت وارد نماید.

و این نصایح که من بشما نمودم آداب ما اهل بیت است که خداوند تعالی این آداب را بما یاد داده است و همیشه با این نحو رفتار میکنیم پس شما نیز اینها را اخذ بکنید و بفهمید و تعقل نمائید و اینها را بر پشت سر خود نگذارید و آنچه موافق هدایت شما شد پس آنرا دریافت دارید و آنچه مطابق هوای نفس شما گردید پس دوری بکنید از آن و اخذ نکنید آنرا و حذر نمائید از تکبر و گردن کشی نمودن از فرمایشات خداوند تعالی و بدانید بدستیکه هیچ بنده از بندگان خداوند تکبر و

کردن کشتی نمیکند بخداوند مگر اینکه از دین او بیرون میشود پس شما استقامت بکنید در دین او و مرتد نشوید پس در دنیا و در آخرت زیان کار میشوید خداوند تعالی ما را و شما را از گردنکشی کردن از اطاعت خودش حفظ فرماید و از برای ما و شما قوه و قدرت نیست در اطاعت کردن و در اجتناب نمودن از معصیت کردن مگر با توفیق و اعانت خداوند تعالی.

و فرمود آنحضرت که زمانی که خداوند خلق نمود شخصی را در اصل خلقت مؤمن آنکس نمیرد تا آنکه خداوند تعالی شر و بدکاری را و معصیت را در نظر او مکره میکند و آن شخص را دور مینماید از شر و بدکاری و هر کسیکه خداوند در نظر او شر را مکره بکند و او را از شر دور نماید با توفیق خودش آنکس دور میشود از تکبر کردن و ظلم نمودن پس نرم و خوب میشود خلق و رفتار و گفتار او و خوش روئی میکند با مردمان و در او ظاهر میشود وقار و سکونت و خشوع اسلام و پرهیز میکند از حرامهای خداوند و اجتناب مینماید از کارهایی که باعث غضب خداوند میشود و روزی میکند برای او مودت و محبت مردمان را که مردمان او را دوست می‌دارند و با او خوب رفتار میکنند و او ترك میکند دور شدن را از مردمان و خصومت نمودن با ایشان و از اهل خصومات و مراعات نمیشود.

و اما زمانی که کسی را در اصل خلقت کافر خلق نمود آنکس از دنیا نمی‌رود تا آنکه شر را دوست بدارد و بر شر و بدکاری نزدیک میشود پس زمانی که او دوست داشت شر را و نزدیک شد بشر مبتلا میشود بر تکبر نمودن و ظلم کردن پس قلب او قساوت پیدا میکند و خلق او بد میشود و روی او غلیظ میگردد و فحش او ظاهر و حیای او کم میشود و خداوند پرده او را کشف میکند و مرتکب محرمات میشود و اجتناب نمیکند از آنها و ارتکاب می‌کند بر معصیت‌های خداوند و دشمن میدارد طاعت را و اهل اطاعت را پس چه قدر دور است حال مؤمن و حال کافر و سؤال بکنید از خداوند عافیت را و طلب عافیت نمایند و لا حول و لا قوة الا بالله و ادا بکنید نفس خودتان را بر بلاها در دنیا بدرستی که بلاها در دنیا پی در پی است و شدت و زحمت در اطاعت خداوند و در دوستی او و در دوستی آنکسی که خداوند امر فرموده بدوستی او خیر

است در آخرت و در عاقبت در نزد خداوند از سلطنت دنیا هر چند بیکه طول داشته باشد نعمت ولذت و عیش دنیا در صورتیکه این نعمت و لذت در معصیت خداوند باشد و یا در دوستی آن شخص شود که خداوند از دوستی او منع کرده و از اطاعت او نهی فرموده و بدرستی که خداوند تعالی امر فرموده بدوستی حضرات ائمه از اهل بیت حضرت رسول (ص) و از ایشان اسم برده در کتاب خودش در فرمایش خود **وجعلناهم ائمة یهدون** بامرنا یعنی ما قرار دادیم ایشانرا پیشوای مردمان و امامان مخلوقات تا اینکه خلق را هدایت نمایند بر دین و شرع خداوند و این ائمه آنکسانند که خداوند امر فرموده بولایت و دوستی و اطاعت ایشان .

و اما آنهاییکه خداوند نهی نموده از دوستی و اطاعت آنها پس آنها پیشوایان ضلالت هستند که مقدر شده که از برای آنها در دنیا ریاست باشد بر دوستان خداوند تعالی که امامان از اولاد حضرت رسول باشند و آنها در زمان ریاست خودشان بر اولاد پیغمبر (ص) عمل میکنند بمعصیت خداوند و رسول او تا اینکه کلمه عذاب بر آنها حق باشد و امر خداوند در خصوص آنها تمام شود چنان امریکه آنها برای آن مخلوق شده اند در اصل خلقت از کفریکه در علم خداوند برای آنها گذشته که آنها را برای آن خلق کرده و آنها آنکسانند که خداوند آنها را در کتاب خودش اسم برده **وجعلناهم ائمة یدعون الی النار** یعنی قرار دادیم از دشمنان اهل بیت پیغمبر (ص) پیشوایان که مردمان را دعوت میکنند بسوی اعمالیکه باعث آتش دوزخ است پس این آیه را ملاحظه و تعقل و تفکر بکنید و جاهل نشوید بر این پس کسیکه جاهل شود بر این و بر امثال این از احکامیکه خداوند فرض و واجب فرموده بمردمان در کتاب خودش از آنچه امر کرده و نهی نموده پس آنکس ترك کرده دین خداوند را و مرتکب شده بر معصیت های خداوند پس وقتیکه چنین کرد سزاوار آتش دوزخ میشود و باعث غضب خداوند میگردد .

و فرمود ای جماعت مرحومه رستگار شده بدرستی که خداوند تعالی تمام کرده برای شما آنچه عطا فرموده از خیرات یعنی بسبب هدایت یافتن و قائل شدن بر امامت حضرات اهل بیت پیغمبر (ص) و بدانید بدرستی که نیست از علم خداوند و از امر او

اینکه احدی اخذ بکنند از مخلوق او در دین خودش بر هواورای و قیاس خود زیرا که خداوند قرآنرا نازل فرموده و قراردادده در آن بیان هر چیزی را و قراردادده از برای قرآن و از برای یاد گرفتن احکام آن جماعتی را که ایشان اهل بیت دارند بر این که از قرآن بیان احکام اسلام نمایند و جایز نیست بر اهل قرآن که امامان اهل بیت پیغمبرند که خداوند عطا فرموده بر ایشان علوم قرآنرا اینکه اخذ بکنند در بیان احکام و حلال و حرام بر هواورای و قیاس خودشان زیرا که خداوند ایشانرا غنی فرموده از رای و قیاس و هوا بسبب آنچه که عطا فرموده بر ایشان از علم خودش و مخصوص کرده ایشانرا از میان مردمان بر علم قرآن و نهاده است علم قرآنرا در نزد ایشان بسبب کرامتی که خداوند کرامت فرموده بر ایشان و ایشانند اهل ذکر که خداوند امر فرموده این امت را بر سؤال کردن از ایشان یعنی در آیه شریفه **فاسئلوا اهل الذکر ان کنتم لافلحون** یعنی سؤال بکنید احکام اسلام و حلال و حرام را از اهل ذکر که قرآنست هر گاه شما آنها را ندانسته باشید تا اینکه شما عالم شوید بر احکام دین و اهل ذکر آن کسانند که در علم خداوند گذشته که ایشانرا تصدیق فرمایند و مردمان بر آثار و احادیث ایشان تابع بشوند و هر کسیکه از ایشان سؤال بکند او را ارشاد مینمایند و عطا میفرمایند برای او از علم قرآن آنچه را که هدایت یابد بسوی خداوند با اذن او و هدایت یابد بر جمیع راههای حق و ایشان آنکسانند که اعراض نمیکند از ایشان و از سؤال نمودن ایشان و از علوم ایشان که خداوند کرامت فرموده بر ایشان و قرار داده آنعلم را در نزد ایشان مگر آنکسیکه در علم خداوند گذشته شقاوت آنکس در اصل خلقت در تحت عرش پس آن کسان اعراض میکنند از سؤال کردن از اهل ذکر و از یاد گرفتن علم احکام اسلام از آنکسانیکه خداوند عطا فرموده علم قرآنرا بر ایشان و نهاده علومرا در نزد ایشان و امر فرموده بر سؤال کردن از ایشان.

پس آن اعراض کنندگان آنکسانند که در احکام اسلام اخذ میکنند بر هواها و رایها و قیاسهای خود و از این جهت شیطان بر قلب آنها داخل میشود تا اینکه آنها قرار میدهند اهل ایمان را در علم قرآن در نزد خداوند کافر و قرار میدهند اهل ضلالت در علم قرآن را در نزد خداوند از مؤمنین و تا اینکه قرار میدهند اکثر آنچه را که

خداوند حلال نموده حرام و اکثر آنچه را که حرام کرده حلال و این تغییر و تبدیل حلال و حرام اصل و ثمره هوادرای آنها است و حال آنکه حضرت رسول الله (ص) قبل از وفات خودش از آنها عهده و پیمان گرفته بود که آنها در احکام دین بر هوا و رای و قیاسات خودشان عمل نکنند و بلکه احکام اسلام را از اهل بیت او سؤال نمایند و با وجود این گفتند که بما بعد از وفات پیغمبر (ص) جایز است اینکه اخذ بکنیم بر آنچه رای مردمان جمع شده بر آن بعد از وفات آنحضرت و بعد از عهد گرفتن و امر فرمودن آنحضرت که باید احکام دین را از اهل بیت من سؤال بکنید و بر رای مردمان عمل نکنید و این را کردند و عمل بر رای نمودند از جهت مخالفت خداوند تعالی و رسول او پس نیست کسیکه جرئت او زیادتر باشد بخداوند جل جلاله از این نحو مردمان و ضلالت او واضح تر شود از مثل این کسانی که اخذ بکنند بر رای و قیاس و هوای خودشان و بعد از این گمان نمایند که این نحو رفتار جایز است.

و قسم بخداوند بدرستی که بر مردمان واجب است که بخداوند اطاعت بکنند و تابع امر او بشوند در زمان حیات حضرت رسول الله (ص) و بعد از وفات آنحضرت و آیا قدرت دارند این دشمنان خداوند که گمان نمایند که از برای کسی در زمان آن حضرت جایز بوده اخذ کردن بر رأی و قیاس خودش.

پس اگر بگویند که جایز بوده در آن زمان بر رأی و قیاس پس آنها دروغ گفته اند بخداوند و بضلالت واقع شده اند.

و اگر بگویند که در زمان آنحضرت عمل بر رأی و قیاس جایز نبوده است و کسی در حیات آن حضرت عمل بر رأی و هوای و قیاس خودش نمیکرد پس این اشخاص اقرار کرده اند بر ضرر نفس خودشان و آنها آن کسانی که گمان میکنند که خداوند اطاعت میشود و امر او بجا آورده میگردد بعد از وفات حضرت رسول الله چنانکه در زمان حیات آنحضرت اینطور بوده و حال آنکه خداوند فرموده و فرمایش او حق است و ما محمد الارسل قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم و من ینقلب علی عقبیه فلن یضر الله شیئاً و سیجزی الله الشاکرین

یعنی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله یکتفر پیغمبر است و هر آینه قبل از آنحضرت پیغمبران آمده اند و رفته اند پس آیا اگر این پیغمبر وفات نماید و یا کشته شود شما جماعت که در خدمت او و در اطاعت او هستید بر میگردید و مرتد میشوید و از دین اسلام بیرون میروید؟ و هر کس از شما از دین اسلام بعد از آنحضرت بیرون رود پس ضرر بخداوند ندارد و ضرر او بر نفس خود است و هر کسیکه بعد از وفات آنحضرت مرتد نشود و بر دین اسلام شکر نماید پس خداوند بزودی بر شکر کنندگان جزای خیر عطا خواهد فرمود و این آیه شریفه را فرموده تا اینکه مردمان بدانند بدرستی که خداوند اطاعت میشود و امر او امتثال میگردد در زمان حیات آن حضرت و بعد از وفات او بدون فرق در زمان حیات و ممات او و چنانکه جایز نبوده در زمان حیات آنحضرت بر کسی عمل کردن و اخذ نمودن برهوا و رأی و قیاس خودش در احکام دین در میان مسلمین، زیرا که این نحو عمل کردن خلاف امر آنحضرت بوده، پس هم چنین جایز نیست بر کسی بعد از آنحضرت عمل نمودن بر رأی و هوا و قیاس خودش در دین خداوند، و بلکه باید عمل نماید بر احادیث اهل بیت آنحضرت چنانکه در حیات او بفرمایشات آنحضرت عمل میکردند.

و فرمود ترك بکنید بلند نمودن دست خود را در تکبیرات افتتاحیه نماز مگر يك مرتبه، زیرا که مخالفان شما بلند کردن دستها را در هر تکبیر يك مرتبه عادت شما میدانند، و شما را با این میشناسند و شما از این جهت ضرر میرسانند، و خداوند اعانت کننده است و لا حول و لا قوة الا بالله.

و بسیار دعا بکنید، و از خداوند طلب حاجت دنیا و آخرت نمائید، بدرستی که خداوند دوست میدارد از بندگان مؤمنین آنرا که دعا بکنند و از او حاجت بخواهند و هر آینه وعده کرده بر مؤمنین اجابت دعا را، و خداوند قرار میدهد دعای مؤمنین را در قیامت برای ایشان عمل صالح، و بسبب دعا درجه ایشان را در جنت زیادتیر میکند، پس بسیار بکنید ذکر خداوند را هر قدریکه قدرت دارید در هر ساعت از ساعات شب و روز، پس بدرستی که امر فرموده در قرآن بر کثرت یاد کردن و ذکر نمودن خودش، و خداوند یاد کننده است آنکسی را که او را یاد نماید از مؤمنین

و بدانید بدرستی که کسی خداوند را یاد نمی‌کند مگر اینکه او یاد میکند او را باخیر و خوبی، پس عطا بکنید از نفس خودتان جد و جهد را در طاعت خداوند، پس بدرستی که یافته نمی‌شود خیر و خوبی که در نزاد است مگر با اطاعت او و با اجتناب کردن از معصیت او، و آنچه حرام فرموده آنرا در ظاهر قرآن و در باطن آن، و بدرستی که فرموده در کتاب خودش «و ذروا ظاهرا لائم و باطنه»، یعنی اجتناب نمایید از ظاهر گناهان و محرّمات که در قرآن ذکر شده و از باطن محرّمات که محبت و اطاعت دشمنان اهل بیت (ع) و اولاد حضرت پیغمبر (ص) است و باطن ائم دوستی دشمنان امامان از اولاد آنحضرت است و بدانید هر چیزی که خداوند امر فرموده بر اجتناب کردن از آن چیز پس آنرا حرام فرموده و علامت حرام بودن يك چیزی امر کردن خداوند است بر اجتناب از آن چیز و تابع شوید بر آثار و فرمایشات و طریقه حضرت رسول الله (ص) و اخذ بکنید بآنها.

و تابع نشوید بر هوا و آرای های خود زیرا که اگر چنین بکنید بضرورت واقع می‌شوید، و بدرستی که ضلالت ترین (گمراه ترین) مردمان در نزد خداوند آنکس است که تابع شود بر هوای خود بدون هدایت از کتاب خداوند و بغیر از احادیث امامان از اولاد پیغمبر (ص)، و اسباب و اعمال خوب از برای نجات خودتان در آخرت آماده ننمایید، هر قدریکه قدرت دارید چنانکه خداوند فرموده «ان احسنتم احسنتم لانفسکم وان اساتم فلها»، یعنی هر گاه کار و عملی خوب بجا آوردید پس از برای نفس خودتان کرده‌اید و اگر فعل زشت و بد نمودید پس آن نیز بر نفس شما عاید خواهد شد و با مردمان خوب معامله شوید خوش رفتاری نمائید و آنها را بگردن خودتان سوار نکنید بسبب بد رفتاری و با خوش رفتاری نیز اطاعت خداوند را می‌کنید و حذر بکنید از دشنام دادن بدشمنان خداوند در صورتیکه آنها بشما دشنام فحش بدهند زیرا که اگر شما بآنها دشنام دادید آنها نیز بخداوند و امامان شما ناسزا می‌گویند از جهت جهالت و عداوت و سزاوار است که شما بدانید حد دشنام دادن آنها را بخداوند که چطور است بدرستی که هر کس دشنام بدهد بر اولیاء خداوند پس آنکس هتک حرمت دشنام بر خداوند را کرده و کدام کس است که ظالم تر باشد از کسیکه باعث دشنام

بخداوند و بر اولیاء او باشد پس آرام و ساکت باشید و تابع شوید بر امر خداوند
ولا قوة الا بالله .

ای جماعتی که حافظ امورات شما در همه حال خداوند است چنگ بزنید بر-
آثار و احادیث حضرت رسول الله (ص) و تمسک نمائید بطریقه آن حضرت و بر احادیث
امامان هدایت کنندگان از اهل بیت و اولاد حضرت رسول الله (ص) بعد از آن حضرت
و بطریقه ایشان در همه افعال بدرستی که هر کس اخذ بکند بفرمایش آن امامان پس
هدایت یابد و هر کسیکه ترك بکند فرمایش ایشان را و اعراض نماید از احادیث آن
حضرات بضلالت واقع میشود زیرا که ایشان آنکسانند که خداوند امر فرموده بطاعت
و ولایت و دوستی ایشان و هر آینه پدر ما رسول الله (ص) فرموده که مداومت بر عمل
اندک با احادیث و طریقه آن حضرت و اولادش خوبتر و ثوابش زیادتر است در نزد خداوند
از اعمال بسیار که با بدعت و هوای نفس و رأی خود بوده باشد آگاه باشید بدرستی
که تابع شدن بر هوای نفس و بدعت در مقام عمل بدون دستور العمل از جانب خداوند
ضلالت است و هر ضلالت بدعت است و هر بدعت در آتش دوزخست و ابداً هیچ کس
برخیر و خوبی نمی رسد در نزد خداوند مگر با اطاعت او و با صبر و رضای عمل
کننده بفرمایش خداوند زیرا که صبر کردن و راضی بودن بر امر خداوند اطاعت او
است و بدانید بدرستی که کسی از بندگان او ایمان نیاورد بر او تا اینکه راضی شود
بر آنچه خداوند در حق او حکم کرده چه دوست بدارد آنرا و یا مکروه داشته
باشد آن حکم را و خداوند ابداً حکم نمیکند در حق کسی که صبر نکند و راضی شود
بحکم او مگر آنچه را که آنکس اهل آن است و برای او خیر است چه دوست بدارد
آن حکم را و یا مکروه ، و مداومت و مواظبت بکنید بر نمازهای خودتان و بر نماز
وسطی در مقام عبادت با خضوع و خشوع عبادت نمائید چنانکه خداوند در کتاب
خودش امر فرموده بر آن « حافظوا علی الصلوات و الصلوة الوسطی و قوموا لله قانتین،
یعنی محافظت بکنید بر نمازها و خصوصاً بر نماز وسطی که روز جمعه و یا نماز ظهر
باشد و قیام نمائید بعبادت در حالت خضوع و با دستور العمل حضرت رسول الله (ص)
و این دستور العمل شما و آنکسان است که قبل از شما بوده اند و مداومت بکنید

بدوستی مساکین و فقرا، مسلمین پس بدرستی که هر کس فقر را حقیر شمارد و برایشان تکبر نماید پس هر آینه آنکس از دین خداوند دور میشود و خداوند بر- آنکس غضب میکند و پدرما حضرت رسول الله (ص) فرموده که خداوند بمن امر فرموده بدوست داشتن مساکین و فقراء مسلمین و بدانید بدرستی که هر کس حقیر نماید یکنفر مسلم را خداوند او را در نظر مردمان حقیر گرداند و مردمان دشمن میشوند بر او غضب و قهر خداوند بر او زیادتر از غضب مردمان میشود پس پرهیز بکنید در برادران مسلمین خودتان خصوصاً فقراء ایشان بدرستی که ایشان حق دارند بشما که حق ایشان دوست داشتن شما است ایشان را بدرستی که خداوند امر نموده بر رسول الله که ایشان را دوست بدارد پس هر کس دوست ندارد آنکسی را که خداوند به- دوستی او امر کرده پس آنکس معصیت میکند بخداوند و بر رسول الله (ص) و هر کس معصیت ایشان بکند و در آن معصیت بپزد پس آنکس از گمراهان است و حذر نمائید از بزرگی و از تکبر نمودن بر مردمان بدرستی که کبریائی مخصوص است بخداوند تعالی پس هر کس ادعای کبریائی و بزرگی بکند خداوند او را خوار و ذلیل میکند در روز قیامت و حذر بکنید از اینکه بعضی از شما بر بعضی دیگر ظلم بکنند و بدرستی که ظلم کردن از افعال مردمان صالح نیست و بدرستی که هر کس ظلم بکند خداوند ظلم او را بخود ظلم کننده برمیگرداند و بر مظلوم اعانت میکند و هر کسیکه او را خداوند اعانت بکند آنکس غالب میشود و ظفر مییابد و حذر بکنید از حسد نمودن بعضی از شما بر بعضی دیگر پس بدرستی که حسد کردن اصل کفر است .

و حذر نمائید از اعانت کسیکه بر مظلوم ظلم میکند زیرا که آن مظلوم نفرین مینماید شما و نفرین او مستجاب میشود درباره آن کسانی که بر مظلوم بودن او اعانت کرده اند و بدرستی که پدرما رسول الله (ص) اغلب اوقات میفرمود که دعای مسلم مظلوم در حق ظالم و درباره کسیکه بظالم اعانت بکند مستجاب است .

و باید شما بر همه دیگر اعانت نمائید و بدرستی که پدرما رسول الله (ص) اکثر اوقات میفرمود که اعانت مسلم خیر است و اجر آن بزرگتر است از روزه مستحبیکه ماه و اتکاف یکماه در مسجد الحرام و حذر بکنید شما از تنگ گرفتن و سخت مطالبه

کردن از کسیکه بشما قرض دارد در صورتیکه او پربشان است و قدرت ادای قرض خود را ندارد پس بدرستی که پدر ما رسول الله (ص) اغلب اوقات میفرمود جایز نیست از رای مسلم سخت مطالبه کردن از مسلمانان و هر کسیکه مهلت بدهد بقرض دار خودش خداوند در قیامت او را در سایه رحمت خود حفظ میفرماید و حال آنکه در قیامت ابداً سایه از رای کسی نیست.

و حذر بکنید ای جماعت مرحومه و برگزیده بسائر جماعات از اینکه بر تأخیر بیندازید حقوق خداوند تعالی را از این روز بفردا و از این ساعت بساعت دیگر زیرا که هر کس در ادای حقوق خداوند عجله نماید و نزودی رد بکند خداوند قادرتر است برود در رساندن خیر و روزی برای او در دنیا و در آخرت و قدرت دارد بر زیادتر کردن روزی او و هر کسیکه بر تأخیر بیندازد ادای حقوق خداوند را که خمس و زکوة و فطره باشد خداوند قادرتر است بر تأخیر روزی او و کسی که خداوند روزی او را بر تأخیر اندازد پس آنکس قدرت ندارد که برای خود روزی تحصیل نماید پس ادا بکنید حق آنچه را که خداوند بشما روزی داده تا اینکه باقی آن بشما پاك باشد و حلال شود و تا اینکه وعده خداوند در حق شما شامل گردد از زیاد کردن او روزی شما را در صورتیکه شما حق خداوند را رد بکنید و حقوق فقراء سادات را وضعفا. مردمان را بدهید زیرا که در این فرض وعده زیادتر کردن فرموده آن قدری که عدد آنرا و فضل آنرا خداوند می داند و تقوی و پرهیز کاری بکنید ای جماعت بخداوند تعالی که مبادا یکی از شما امام خود را بر ضیق و بر شدت بیندازد و مادامی که قدرت دارید اینکار را نکنید و امام را آنکس بزحمت و مشقت و ادار میکند که اصلاح و تابع شوندگان امام خود را که بفضل امام اقرار دارند و در ادای حق او صبر کننده اند و بحرمت او معرفت دارند سعایت بکنند و ایشانرا در نزد ظالمین معروف نماید که فلان کس از دوستان اهل بیت پیغمبر است و بدانید بدرستی که هر کس اینکار را بکند و دوستان ما را بظالمان نشان بدهد پس آنکس ما را بمشقت و زحمت انداخته زیرا که هر کس یک نفر مرد متدین را سعایت نماید و او را از دوستان ما نشان بدهد ما لابد می شویم که بر آن مرد صالح لعنت بکنیم تا اینکه از او دفع شر نمائیم بلعنت

نمودن و او را از خودمان دور کردن و حال آنکه آن مرد متدین بفضل ما اقرار دارد پس وقتیکه ما بر آن مرد صالح لعنت کردیم از جهت اینکه مبدا به سبب دوستی ما بر آن شخص ازیت نمایند لعنت او رحمت میشود از خداوند و رسول او و لعنت ملثکه بر سعایت کنندگان بر میگردد زیرا که باعث او شده و بدانید ای جماعت این قاعده در سابق نیز بوده است قبل از شما که هر کس باعث لعنت یکنفر باشد خود او ملعون میشود و هر کسیکه دوست داشته باشد اینرا که او ملاقات بکند بخداوند تعالی در حالتیکه او مؤمن حق و برحق باشد پس دوست بدارد آنکس خداوند را و رسول او را و مؤمنان و امامان از اولاد آنحضرت را و برائت بکند در نزد خداوند از دشمنان ایشان و تسلیم شود بر آنچه بر او رسیده از فضایل امامان از اولاد حضرت رسول الله (ص) بدرستیکه بجمیع فضائل ایشان نیرسد مگر ملائکه مقررین و انبیاء مرسلین و کسیکه از ایشان کمتر است آیا شما نشنیده اید آنچه را که خداوند ذکر کرده در قرآن در فضیلت تابع شوندگان بر آن امامان و آن تابعین امامان مؤمن حقیقی هستند که خداوند در حق تابعان فرموده اند: **اولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين والصدیقین والشهداء والصالحین وحسن اولئك فريقا** یعنی تابع شوندگان بر امامان هدایت از اولاد حضرت رسول الله (ص) در قیامت با آنکسان هستند که خداوند نعمت جنت و کرامت بایشان عطا فرموده از انبیا و صدیقان و شهیدان و صالحان و این چهار طایفه خوب رفیقند بر تابعان آن امامان پس این آیه شریفه یکوجه است از وجههای فضیلت تابع شوندگان امامان پس از آیه مبارکه معلوم میشود مقامات خود امامان و فضائل خود ایشان و هر کسیکه شاد بوده باشد بر اینکه خداوند ایمان او را کامل و تمام نماید تا اینکه او مؤمن حق و برحق باشد پس آنکس وفا بکند بر شرطهای خداوند و بر آن شرطهاییکه بر مؤمنین نموده پس بدرستیکه خداوند شرط کرده بر ایشان با دوستی خودش و دوستی رسول خود و دوستی امامان از اولاد رسول خود و اقامه نماز را و ادای زکوة را و قرض دادن بخداوند را که قرض دادن بر مؤمنین باشد بدون نفعی در آن قرض و اجتناب کردن از افعال زشت و کارهای بد آنچه در ظاهر قرآن است از اشیائی که نهی شده از آن و یا در باطن آن که دوستی کردن است با دشمنان اولاد

حضرت رسول (ص) پس باقی نماند از محرمات چیزی مگر اینکه در این شرط داخل شد پس هر کسیکه متدین شود بخداوند در بین خود و خداوندش با اخلاص و تابع هوای نفس خود نباشد و ترك نکند آنچه را که ذکر شد پس آنکس در نزد خداوند از دوستان او است و از جمله مؤمنین حق است .

و حذر بکنید از اینکه اصرار نمائید بر آن معاصی و مجرماتی که در ظاهر قرآن و باطن آن بوده است و خداوند فرموده « ولم یصروا علی ما فعلوا وهم یعلمون » یعنی مؤمنان اصرار نمیکنند بر محرمات و بر آنچه آن معصیت را کرده اند در حالتی که میدانند معصیت بودن آنرا و مؤمنانی که قبل از شما بودند زمانی که فراموش مینمودند يك معصیت را و یا يك طاعت را که خداوند با ایشان شرط کرده بود در قرآن که فلان طاعت را بجا بیاورید و یا فلان معصیت را نکنید و بعد از فراموش نمودن میدانستند که ایشان معصیت کرده اند بخداوند در ترك کردن طاعت و ارتکاب معصیت پس توبه و استغفار مینمودند بخداوند در ترك کردن طاعت و دیگر عود نمیکردند بر ترك طاعت و اینست معنای آیه شریفه و بدانید بدرستی که خداوند امر فرموده و نهی کرده از جهت اینکه در امرش اطاعت شود و در نهی او اجتناب گردد پس هر کس تابع امر او شود پس اطاعت کرده و هر آینه دریافت نموده همه خیر و خوبی را و هر کس اجتناب نکند از آنچه نهی کرده پس عصیان کرده و معصیت نموده و اگر در این معصیت بمیرد خداوند او را برویش بر آتش دوزخ داخل میکند .

و بدانید بدرستی که نیست در بین خداوند و بین مخلوق او چه ملئکه باشد و یا انبیاء مرسلین و یا کمتر از ایشان شود مناسبتی مگر اطاعت کردن ایشان پس جد و جهد بکنید در طاعت خداوند اگر میخواهید مؤمن حق باشید و بر حق شوید و لا قوة الا بالله و مداومت بکنید بر اطاعت خداوند هر قدری که قدرت دارید بدرستی که خداوند خلق کننده شما است .

و بدانید بدرستی که اسلام عبارت است از تسلیم شدن بفرمایشات امامان از اولاد حضرت رسول الله (ص) و تسلیم بودن بفرمایش ایشان اسلام است پس هر کسی که تسلیم بشود بفرموده ایشان پس اسلام دارد و هر کسی که تسلیم نشود از برای او اسلام

نیست و هر کسیکه دوست داشته باشد که بر نفس خودش خیر و خوبی بکند پس آنکس اطاعت بکند بخداوند تعالی زیرا که هر کس بخداوند اطاعت نماید پس او بر نفس خود احسان نموده است.

و حذر بکنید از اینکه مرتکب معصیتها بوده باشید زیرا که هر کس از معصیتها اجتناب نکند پس او بر نفس خود بدی نموده و در میان بدی بر نفس و احسان بر نفس خودش منزله نیست و از برای احسان و خوبی کننده بر نفس خود جنت است و از برای بدی کننده بر نفس خود نزد خداوند دوزخ است پس عمل بکنید بر طاعات خداوند و اجتناب نمائید از معصیتهای او.

و بدانید بدرستی که شما را هیچ کس بدون احتیاج نمیکند از خداوند نه ملك مقرب و نه پیغمبر مرسل و نه کسی غیر از ایشان پس هر کسیکه دوست داشته باشد که شفاعت کند گان در نزد خداوند برای او فایده داشته باشد پس آنکس از خداوند سؤال بکند و دعا نماید که خداوند از او راضی شود زیرا که شفاعت از برای آنکس میشود که خداوند از او راضی بشود و رضای خداوند در حق کسی خواهد شد که او معصیت او را نکند نه در خصوص کسیکه مرتکب معصیتها باشد.

و بدانید بدرستی که هیچ کس بر رضای خداوند نمیتواند برسد مگر با اطاعت کردن برای او و اطاعت نمودن بر رسول الله (ص) و اطاعت صاحبان امر از اولاد آن حضرت زیرا که اطاعت نمودن بر امامان از اولاد اطاعت خداوند و رسول او است و معصیت کردن بر ایشان معصیت نمودن است بخداوند و دیگر اینکه فضایل ایشانرا انکار نکند چه بزرگ باشد یا کوچک.

و بدانید بدرستی که انکار کنندگان فضائل امامان از اولاد آنحضرت تکذیب کنند گانند و آنها منافقانند و بدرستی که خداوند درباره آنها فرموده و فرمایش او حق است ان المنافقين في الدرك الاسفل من النار ولن تجد لهم نصيراً یعنی بدرستی که منافقان و آنکسانی که انکار فضائل امامان از اولاد آنحضرت را میکنند در پائین ترین درکات دوزخ میشوند در قیامت و از برای آنها هر گز اعانت کننده پیدا نمیشود و کسیکه از شما در طاعات خداوند باشد با دستور العمل امامان و از خداوند بترسد

پس آنکس هرگز نباید بترسد از کسیکه اهل حق نیست و خداوند او را از اهل حق قرار نداده و بدرستی که آنهاست که اهل حق نیستند و بامامت اولاد حضرت رسول قائل نشده‌اند پس آنها شیاطین انس و جن هستند و از برای آنها حيله‌ها و مکرها و فریب‌ها است و وسوسه بعضی بر بعضی دیگر است اراده دارند اگر قوت و قدرت داشته باشند این را که اهل حق را و قائل شوندگان بر امامت را بر گردانند از آنچه خداوند برایشان کرامت فرموده از نظر کردن اهل حق و عمل نمودن ایشان در دین خداوند با دستور العمل امامان زیرا که این کرامت را خداوند بر شیاطین انس نداده و جهت و علت اراده شیاطین که اهل حق را بر گردانند از طاعت امامان و عمل کردن بفرمایش ایشان اینست که آنها و ایشان مساوی شوند در شک بودن در اعمال خود و در انکار فضائل و فرمایشات امامان و در تکذیب آنحضرات چنانکه خداوند در کتاب خودش حال آنها را بیان فرموده که «ودوالو تکفرون کما کفروا فتکونون سواء» یعنی منافقان دوست میدارند که شما نیز بحضرات امامان از اولاد رسول الله (ص) کافر بشوید چنانکه آنها کافر شده‌اند پس شما با آنها کافر شده‌اید پس شما با آنها مساوی بشوید در شک بودن و در تکذیب فرمایشات ایشان.

و خداوند نهی فرموده اهل حق را از دوست اخذ کردن دشمنان خودش را و اینکه اهل حق اهل باطل را برای خود اعانت کنند اخذ نمایند و از آنها طلب نصرت نکنند پس شما را نترساند و رد نکند از اعانت حقی که خداوند بشما مخصوص کرده از اعتقاد بامامت حضرات ائمه (ع) از اولاد آنحضرت حيله‌ها و مکرها و فریبهای شیاطین انس و وسوسه بعضی از آنها بر بعضی دیگر و نترسید از آنها و بدرستی که آن دشمنان خداوند هر گاه قدرت داشته باشند باز میدارند شما را از اعتقاد حق پس خداوند شما را حفظ میفرماید از شر آنها پس شما تقوی و پرهیز کاری بکنید و بازدارید زبانهای خود را مگر از خیر گفتن و بیان اعتقادات حقه کردن.

و حذر نمائید از گفتن دروغ و بهتان و اثم و عدوان پس بدرستی که شما اگر باز دارید زبان خودتان را از آنچه خداوند مکروه میدارد و از آنچه شما را از آن نهی فرموده پس از برای شما خیر خواهد شد در نزد خداوند از اینکه زبان شما باز

بوده باشد زیرا که حرف زدن در آنچه خداوند مکروه داشته و از آن نهی کرده از دنائت و بد فطرتی شخص ناشی میشود. در نزد خداوند وسیب غضب او و باعث کوری و کوری و گنگی میگردد در قیامت چنانکه خداوند فرموده: «صم بکم عمی فهم لا یرجمون»، یعنی آنها که کر و گو و گنگ میشوند در روز قیامت آنکسانند که در دنیا عادت آنها گفتگو کردن بوده است در آنچه خداوند از آن منع فرموده بوده یعنی آنها نمیتوانند طلق بکنند و بر آنها اذن داده نمیشود پس عذر خواهی نمایند و حذر بکنید از آنچه خداوند از آن نهی کرده که مبادا مرتکب آن بشوید و همیشه سکوت را عادت خودتان قرار بدهید مگر در آنچه نفع بدهد بشما در قیامت و برای شما اجر باشد در نزد خداوند در حرف زدن و نطق نمودن و بسیار بکنید تهلیل و تقدیس و تسیح و ثنا و حمد را بخداوند و تضرع و رغبت را بسوی او در آنچه در نزد او است از خیر و خوبی چنان خیری که قدر آنرا کسی نمی داند و بر کنه آن احدی نمیرسد پس شغول بکنید زبان خودتانرا بر آنها و مشغول نکنید زبانرا بر آنچه خداوند از آن نهی کرده از گفتگوهای باطل چنان باطلی که باعث میشود برخلود آتش دوزخ از برای کسیکه در آن گفتگوی باطلها بمیرد و بسوی خداوند توبه نکند و از آنها برنگردد و پشیمان نشود.

و مداومت بکنید بر دعا کردن پس بدرستی که مسلمانان درک نمیکند بر آورده شدن حوائج خود را در نزد خداوند بچیزی که افضل از دعا کردن و رغبت بسوی او نمودن و تضرع بدرگاه حق تعالی کردن و سؤال از او کردن باشد در بر آورده شدن حاجات پس رغبت بکنید در آنچه خداوند شمارا بر آن امر فرموده از دعا نمودن و شما نیز اجابت نمائید خداوند را در آنچه شمارا بر آن دعوت فرموده از طاعات و عبادات و نهی نموده از محرّمات تا اینکه رستگار بشوید و از عذاب دوزخ نجات بیاید و حذر بکنید از اینکه نفس شما حریص بشود بر چیزیکه خداوند آنرا حرام نموده بشما پس بدرستی که کسیکه مرتکب شود بر آنچه خداوند جرم کرده در دنیا حائل میشود خداوند در میان او و جنت خودش و نعمتها و لذتها و کرامتهای همیشگی جنت چنان چیزهاییکه از برای اهل جنت آماده شده همیشه.

و بدانید بدرستی که بد و زشت است خطر و ترسیدن در ترك طاعت خداوند و در ارتکاب معصیتها بر این نحو که کسی اختیار بکند ارتکاب مجرمات را در لذت زایل شده و این دنیای فانیه بر نعمت همیشگی جنت و لذات آن و کرامتهائی که از خداوند از برای اهل جنت عطا میکند وای بر آن کسانی که اینکار را بکنند و لذت دنیا را بر لذت آخرت و بر نعمتهای جنت ترجیح بدهند و چقدر حظ و نصیب آنها بد است و چه بسیار رجوع آنها در قیامت در نزد خداوند بد و زشت خواهد شد و چقدر حال آنها معیوب و خراب است در آن روز و پناه ببرید بخداوند که مبادا شما مثل آنها بشوید و در مرتکب شدن مجرمات لذات جنت را فراموش نمائید و مبادا مبتلا نماید خداوند شما را بر آنچه که آنها را مبتلا نموده از خذلان و رفع توفیق بر طاعات و نیست قوت و قدرت برای ما و برای شما مگر از خداوند پس پرهیز کاری بکنید بخداوند ای جماعت نجات یافته تا اینکه تمام بکند برای شما خداوند نعمت دنیا و نعمت و لذت جنت و آخرت را و آن نعمتهای دنیا و آخرت تمام نمیشود برای شما مگر اینکه وارد شود بشما مثل آنچه وارد ندهد بمردمان صالحان قبل از شما و مگر اینکه مبتلا بشوید در نفس و در اموال خودتان بر آنچه صالحان بآن مبتلا شده اند و تا اینکه بشنوید از دشمنان خداوند اذیت بسیار و بعد از اینها صبر نمائید بر این ابتلاها و اذیت های وارد شده از آنها و تحمل بکنید بر آنچه بشما وارد شده تا اینکه شمارا ذلیل و خوار نمایند و بشما ظلم و جور بکنند و متحمل شوید اینها را از آنها و در این صبر کردن و تحمل نمودن طلب بکنید از خداوند تقرب را و خانه آخرت را و غیظ شدید خود را نگهدارید در اذیت کردن آنها بشما برای خداوند که بشما اذیت میکنند و شما را در اعتقاد و در عمل کردن بر احادیث امامان تکذیب مینمایند و بشما عداوت میکنند و شما را دشمن میدارند پس شما در جمیع اینها صبر نکنید و مصداق ظللها و اذیت های آنها و صبر و تحمل شما در قرآن است که حضرت جبرئیل (ع) بر حضرت رسول (ص) نازل کرده که شنیده اید فرمایش خداوند را بر رسول خود: فاصبر کما صبر اولو العزم من الرسل، یعنی ای پیغمبر ما در اذیت کردن منافقان صبر نمائید چنانکه قبل از تو پیغمبران صبر کردند «ولا تستعجل لهم» و عجله و شتاب نکن در عذاب آنها و ایضاً

خداوند فرموده و ان یكذبوك فقد کذبت رسل من قبلك فصبروا علی ما کذبوا و اوذوا یعنی اگر این منافقان ترا تکذیب نمایند پس باید توای پیغمبر (ص) ماصبر بکنی هر آینه قبل از تو پیغمبران ما تکذیب شده اند و ایشان را بدروغ گوئی نسبت داده اند پس ایشان نیز صبر کردند بر آنچه تکذیب شدند و بر اذیت مردمان تحمل نمودند پس هر آینه پیغمبر خداوند و سایر پیغمبران قبل از آنحضرت تکذیب شدند و بر اذیت واقع گردیدند از جهت تکذیب فرمایشات حق ایشان، پس اگر دوست داشته باشید این را که با حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و با پیغمبران قبل از او بوده باشید پس فکر بکنید در قصه های ایشان و تابع شوندگان در قرآن که خداوند قصه های ایشان را برای شما در کتاب خودش بیان کرده از آنچه انبیاء و تابعین ایشان مبتلا شده اند و در دست دشمنان اذیت بر ایشان وارد شده و بعد از ملاحظه حال ایشان از خداوند سؤال بکنید که عطا فرماید بشما مثل صبر کردن ایشان را در بلاها و مصیبتها و در شدتها و حذر بکنید از بد رفتاری کردن با اهل باطل و چنگ بزیند بر هدایت کردن صالحان از اولاد حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله که باحادیث ایشان عمل نمائید و تمسک بکنید بر وقار و سکونت و حلم و خشوع و ورع ایشان از محرمات خداوند و تابع بشوید بر صدق و وفاء و جد و جهد ایشان در طاعت خداوند بدرستی که شما اگر در این اعمال بر امامان از اولاد آنحضرت تابع نشوید در نزد خداوند بمنزله صالحان قبل از خودتان نمیشوید.

و بدانید بدرستی که خداوند تعالی زمانی که اراده نماید بیک بنده خودش خیر و خوبی را پس بر او شرح صدر عطا میکند از برای اسلام و عمل کردن بر احکام اسلام تا اینکه در عمل کردن بر آن احکام خوشحال میشود و زمانی که خداوند این نعمت را بر کسی عطا فرمود زبان او بر حق نطق میکند و قلب او بر احکام اسلام اعتقاد مینماید پس عمل میکند بر آن احکام و زمانی که جمع شد در کسی این سه خصلت که اقرار بزبان و اعتقاد با قلب و عمل بر احکام بوده باشد کامل و تمام میشود اسلام او و هر گاه در این حال بمیرد در نزد خداوند از جمله مسلمین حق میشود و زمانی که اراده نکند خداوند در حق کسی خیر و خوبی را او را واگذارد بر نفس خودش و سینه او

تنگ میشود و احکام اسلام بر او دشوار و سخت می‌گردد پس هر گاه بزبان او حق جاری شود قلب او اعتقاد نمیکند بر آن حق و زمانی که قلب او اعتقاد نکرد بر حق خداوند توفیق عمل بر او عطا نمیکند پس زمانی که جمع شد در او این صفات که عدم اعتقاد و عدم عمل بر حق باشد تا آنکه بمیرد در این حال در نزد خداوند از منافقین میشود و آنچه بزبان او جاری شده از حق و حال آنکه او اعتقاد و عمل ندارد بر آن پس آنکلمه حق حجت میشود بر ضرر او و در حق او حجت تمام میگردد پس تقوی بکنید بخداوند و سؤال نمائید از او که سینه شمارا تنگ نکند بر عمل کردن بر احکام اسلام و اینکه زبانهای شما را نطق کننده نماید بر حق تا وقت مردن و در حالت حق گوئی مرده باشید و اینکه باز گشت شمارا مثل باز گشت و آخر مردمان صالحان قرار بدهد و قدرت و قوت نیست از برای طاعات کردن و از معصیتها اجتناب نمودن مگر از خداوند تعالی «والحمد لله رب العالمین» و هر که دوست داشته باشد که بداند که آیا خداوند او را دست می‌دارد یا نه پس عمل بکند بر طاعت او و باید آنکس تابع شود بر ما اهل بیت پیغمبر (ص) آیا نشنیده فرمایش خداوند را بر پیغمبر خودش «قل ان کنتم تحبون الله فانبعونی بحکم الله و یغفر لکم ذنوبکم» یعنی شما اگر خداوند را دوست میدارید پس بر من تابع شوید در افعال و افعال در صدق گفتن و عمل بر طاعات نمودن تا اینکه خداوند شمارا دوست بدارد و ذنوب شمارا بپارزد پس دوستی خداوند منحصر شد بر تابع شدن شما بر رسول الله (ص) و بفرمایشات او اطاعت کردن و فرمود قسم بخداوند هیچ کس بخداوند اطاعت نمیکند مگر اینکه خداوند او را داخل میکند در طاعت او بر تابع شوندگان ما امامان و بخداوند قسم یاد میکنم کسی تابع ما نمیشود مگر اینکه خداوند او را دوست میدارد و قسم بخداوند کسی تابع شدن ما را ترک نمی‌کند مگر اینکه ما را دشمن میدارد و قسم بخداوند که کسی ما را دشمن نمیدارد مگر اینکه آن کس معصیت میکند بخداوند و هر کس بمیرد در حالتی که بخداوند معصیت میکند خداوند او را مخدول و خوار مینماید و او را بروی خود با آتش دوزخ داخل مینماید پس سبب دخول دوزخ بغض و دشمنی اهل بیت پیغمبر و بفرمایش ایشان اطاعت نکردن است **والحمد لله رب العالمین**

تمام شد ترجمه رساله شریفه حضرت صادق (ع) و در این ترجمه عبارات رساله را با توضیح و با بیان واضح و بقدر امکان مقصود عبارت را ذکر کرده و کسی در این خصوص بر احقر ایراد نکند که فلان کلمه ترجمه فلان عبارت و فلان آیه نیست زیرا که مقصود بیان مراد آنحضرت است با هر لفظی که باشد و بعض عبارات عربی توضیح لازم دارد و ترجمه فقط در بیان مراد کافی نیست .

و تمام شد این ترجمه موسوم به احکام اسلام در ساعت یازدهم از روز یازدهم از ماه یازدهم از سال هفتم از دهه پنجم از صد چهارم از هزار دوم از هجرت نبوی صلی الله علیه و آله بدست احقر فانی حسین بن نصر الله الموسوی الارومی عرب باغی حامدا و مصلیاً

تحت نظر حقیر سید محمود موسوی معر می زرنندی
و با سرمایه آقای حاج مختار معینی تاجر رضایه
بزیور طبع آراسته گردید
هشتم رجب سال ۱۳۶۹

و خانه یافت این طبع سوم ب سرمایه آقای حاج عباس وفائی
در ۲۷ ذی حجه ۱۳۷۹